1R-BL-47/21 (AL)

BOSNA I HERCEGOVINA ... ŽALBI
28.12.22
US-03 13-1 47 21

Broj: S1 3 U 039745 21 U
Sarajevo, 20.12.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranka Brenjo kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja VODOSKOK d.o.o. Tomislavgrad, kojeg zastupa Jerko Čilić, advokat iz Ljubuškog, Hrvatskih branitelja 33., protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-47-7/21 od 21.01.2021. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.12.2022. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom 1. osporenog rješenja, uvažena je žalba tužitelja i poništena Odluka o poništenju postupka broj: 105-14639/20 DŽŠ od 11.12.2020. godine, rješenje o djelimičnom usvajanju žalbe broj: 105-15107-1/20MS od 22.12.2020. godine, kao i tenderska dokumentacija za konkurentski postupak javne nabavke, „Nabavka materijala za kućne priključke“ ugovornog organa JP Vodovod i kanalinzacija d.o.o Zenica, zajedno sa Obavješenjem o nabavci broj: 439-7-1-577-3-79/20 od 09.11.2020. godine. Stavom 2. i 3. uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 280,80 KM dok je u preostalom dijelu postavljeni zahtjev, kao neosnovan, odbijen, te je ugovorni organ obavezan da iste isplati u roku od 15 dana od prijema ovog rješenje, a stavom 4. istog rješenja je određeno, da će se o povratu nakande za pokretanje žalbenog postupka odlučiti posebnim rješenjem.

Protiv osporenog rješenja i to stava 2 (dva) istog, a koji se odnosi na troškove postupka, tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnih prava i bitnih povreda odredbi upravnog postupka. Tužitelj navodi, da tuženi u obrazloženju osporenog rješenja obrazlaže, da tužitelju pripada naknada za podnošenje žalbe u neprocjenjivim predmetima u skladu sa članom 18. stav 2. i članom 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH. Međutim, tužitelj smatra da je ovakav stav

tuženog nezakonit. Naime, tužitelj cijeni, da u pobijanom rješenju nisu obrazloženi razlozi iz kojih je dosuđen iznos troškova, odnosno način na koji su ti troškovi utvrđeni. Osim toga, sastav žalbe se ne može podvoditi pod sastav ostalih podnesaka kao što su zahtjevi, prijedlozi i slično i da se odredba na koju se tužitelj poziva odnosi na neke statusne i porodične predmete gdje nije moguće odrediti kolika nečija invalidnina i slično.
Smatra, da tužitelj ne uzima u obzir koliko odgovornosti snosi jedan advokat koji uzima u rad ovakav predmet u kojem su iznosi nabavke preko 49.000,00 KM bez PDV-a. Ukazuje, da su navedenim postupanjem počinjene povrede ZUP-a kao i člana 13. Evropske konvencije kao i odredbu člana 32 AD FBiH. Slijedom prednjeg, tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi stav 2. (dva) osporenog rješenja i usvoji zahtjev tužitelja za nakanadu troškova žalbe u iznosu od 963,00 KM uvećan za vrijednost PDV-a 163,71 KM, što ukupno iznosi 1.126,71 KM, uz naknadu troškova upravnog spora.

U pismenom odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

Iz stanja spisa proizilazi, da je stavom 1. osporenog rješenja uvažena žalba tužitelja i poništena Odluka o poništenju postupka broj: 105-14639/20 DŽŠ od 11.12.2020. godine, zatim rješenje o djelimičnom usvajanju žalbe broj: 105-15107-1/20MS od 22.12.2020. godine kao i tenderska dokumentacija za konkurentski postupak javne nabavke, „Nabavka materijala za kućne priključke" ugovornog organa JP Vodovod i kanalinzacija d.o.o Zenica, zajedno sa Obavješenjem o nabavci broj: 439-7-1-577-3-79/20 od 09.11.2020. godine, a u stavu 2. i 3. uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu postavljeni zahtjev odbijen kao neosnovan, kao i to da je ugovorni organ obavezan da iste isplati u roku od 15 dana od prijema ovog rješenja.
Prema obrazloženju osporenog rješenja u odnosu na stav 3 (tri) istog rješenja, tuženi je ocijenio da je u skladu sa odredbama člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glanik FBiH" broj 22/04 d i 24/04), te da je, u konkretnom slučaju, valjalo primijeniti tarifni broj Advokatske tarife u neprocjenjivim stvarima, što u ovom slučaju iznosi 280,80 KM, a u skladu sa članom 18. stav 2. Tarife, a što koincidira ranije zauzetim stavom u presudi suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje i u pobijanom dijelu (stavu 2.), doneseno je pravilnom primjenom materijalnog prava, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbom člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), je propisano da, kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Odredbom člana 120. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), je propisano, da je za

rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona, nadležan Ured za razmatranje žalbi BiH. U skladu s citiranom odredbom člana 119. ovog zakona, ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovog zakona ili podzakonskih akata, privredni subjekat ima pravo od ugovornog organa zahtijevati naknadu troškova za pripremu ponude i troškova učešća u postupku javne nabavke.

S tim u vezi, ovo vijeće nalazi da je pravilan zaključak tuženog organa, da je presudom ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018. godine, zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u postupku. U toj presudi Apelaciono upravno vijeće je navelo da je uskladu sa brojem 3. Advokatske tarife RS, kojim su uređeni postupci u neprocjenjivim predmetima, određeno da za sastavljanje podnesaka i zastupanje na ročištu u upravnom postupku, advokatu pripada nagrada od 150 bodova, koji bodovi se uvećaju za 50% kada je u pitanju sastavljanje pravnog lijeka, dok je članom 14. iste tarife propisano, da vrijednost boda iznosi 2,00 KM. Navedenom odlukom Apelacionog vijeća je potvrđena presuda koju je prvobitno donijelo upravno vijeće ovog suda dana 13.06.2018. godine i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude. U istoj odluci je navedeno, da je u konkretnom slučaju riječ o neprocjenjivom predmetu bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke.
U konkretnom slučaju, kako se radi o punomoćniku koji je iz Federacije BiH, to je tuženi kao osnovicu za obračun primijenio odredbu člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH" broj: 22/04 i 24/04). S tim u vezi, ovo vijeće cijeni neosnovanim prigovor tužitelja da je tuženi pogrešno primjenio tarifni broj 2. Advokatske Tarife FBiH, jer žalbu nije mogao smatrati podneskom. Ovo iz razloga, jer je u skladu s članom 56. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), propisano, da se pod podnescima podrazumijevaju zahtjevi, obrasci za automatsku obradu podataka, prijedlozi, prijave, molbe, žalbe, prigovori i druga priopćenja kojima se pojedinci obračaju organima. Nije osnovan ni prigovor, da je u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), jasno propisano da je postupak javne nabavke procjenjiv u svakoj fazi, obzirom da se navedene zakonske odredbe, koje tužitelj navodi u tužbi odnose na naknadu za pokretanja žalbenog postupka i ne mogu se primijeniti na troškove upravnog postupka odnosno troškove sastava žalbe.

Posljedično, nije osnovan ni prigovor iz tužbe da pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje na osnovu kojeg je tuženi dosudio iznos troškova. Ovo iz razloga jer je na strani 6 (šest) i 7 (sedam) pobijanog rješenja, tuženi detaljno obrazložio kako je došao do navedenog iznosa troškova, odnosno da je odluku donio uvažavajući upute iz navedene presude, u skladu sa članom 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH" broj: 22/04 i 24/04). To znači, da rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, odnosno kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Konačno, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba, kao neosnovana, obijena, to tužitelju ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

